

Srdcervúci moment na Ježišovej ceste

Suspírium: „Hosanna Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!“ (Mt 21,9b) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 196: „Ó, radosť zvesti prorockej...“

Pozdrav: „Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde...“ (Zj 1,4b) Amen

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Jána v 3. kapitole v 14. a 15. verši: „A ako Mojžiš vyzdvihol hada na púšti, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto v neho verí, mal večný život.“ (Jn 3,14-15)

Pieseň: Žalm č. 24.1.4-5: „Bože, Tvoje je celá zem...“

Vzdych: „Budem čakať na Hospodina, ktorý si zakryl tvár pred Jákobovým domom, a budem dúfať v neho.“ (Iz 8,17) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Marka 11, 1-11

„Keď sa blížili k Jeruzalemu, k Betfagé a Betánii pri Olivovom vrchu, poslal dvoch svojich učeníkov a prikázal im: „Choďte do dediny, čo je pred vami, a hneď ako tam vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nijaký človek nesedel. Odviažte ho a privedte! Ak sa vás niekto spýta: ‚Čo to robíte?‘, odpovedzte: ‚Pán ho potrebuje, ale hneď ho sem zasa vráti.‘“ Učeníci išli, našli osliatko uviazané o bránku vonku na ceste a odviazali ho. Niektorí z tých, čo tam stáli, sa ich opýtali: „Čo to robíte, prečo odväzujete osliatko?“ No keď povedali, ako im hovoril Ježiš, nechali ich. Priviedli osliatko k Ježišovi. Prehodili naň svoje plášte a on si naň sadol. Mnohí prestierali na cestu svoje plášte a iní hádzali ratolesti nasekané v poli. Tí, čo šli pred ním i za ním, volali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza! Hosanna na výsostiach!“ Potom vošiel do Jeruzalema, do chrámu. Keď si všetko poprezeral a pretože už bolo neskoro, odišiel s Dvanástimi do Betánie.“

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova. V Duchu a v pravde, modlíme sa.

Modlitba: *Milostivý Otče môj skrze Pána Ježiša Krista!*

Som prijatý ako Tvoje dieťa a dedič Tvojho kráľovstva. Môj verný Spasiteľ, pomôž mi myslieť na Tvoje utrpenie a na budúcnosť s Tebou, aby som mohol byť ponorený do hlbín Tvojej lásky, ktoré ma oslobodilo od všetkých hriechov zla.

Ďakujem, že Ťa dnes môžem osloviť, volať pred Tebou i za Tebou: „Hosanna“, žehnať Tvoje meno, ale predovšetkým som vďačný za to, že Ty potrebuješ to všetko, o čom si myslím, že je v skutku moje. Vyznávam, že všetko patrí Tebe na tejto zemi. Použi ma ako užitočný nástroj v šírení evanjelia i v tento sviatok, aby som žil v spoločenstve s Tebou a s mojimi bratmi a sestrami v láske a v prívetivosti. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 400: „Raduj sa, plesaj svet celý,...“

Vzdych: „Očakávali blahoslavené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej nepravosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky. Toto hovor, takto napomínaj a karhaj so všetkou autoritou. Nech tebou nikto nepohrda.“ (Tít 2, 13-15) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 11, 9-10

„Tí, čo šli pred ním i za ním, volali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza! Hosanna na výsostiach!“ Tolko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Spasiteľ prišiel na miesto činu – do Jeruzalema, a každý si myslí, že už je čas, aby Ježiš obnovil kráľovstvo pre Izrael. (viď. Sk 1,6) Obnovuje zničený a predsa povolaný Izrael, ktorého veľkou túžbou je zmena. Potrebujeme zmenu, potrebujeme chvíľu, keď si každý môže všimnúť Krista, Ktorý ponúka viac než len politické a sociálne zmeny. Ponúka viac, pretože nie je z tohto sveta. (viď. Jn 18,36) Nepochádza odtiaľto, ale prišiel na túto zem, aby nás uviedol do kráľovstva nebeského, ktoré podľa Jeho výroku: „je medzi vami.“ (Lukáš 17:21) Ježiš najprv posielal učeníkov, aby sa ich životy pohli vpred. Na Kvetnú nedeľu exponenciálne platí vyslanie učeníkov. Dvaja učenici jedným prostriedkom prichádza pred Mesiáša. Dvaja učenici s jedným nástrojom. Čo chce Ježiš naučiť svojich učeníkov vtedy a dnes? Všetky prostriedky slúžia Pánovi. Každý, kto vstupuje do jeho vinice, koná, pretože to Pán potrebuje. Pánovi. Je to Pán, Ktorý volá, pozýva a uvedie do služby. Ježišovo poslanstvo učeníkom je, že čokoľvek robíme pre Pána, prinášame pred Pána, to Pán potrebuje. Pán to potrebuje! Nám to hovorí, ktorí tu

stojíme v dave v túto Kvetnú nedeľu a priali by sme si zmenu vo vlastnom živote. Chceš zažiť ďalší, výnimočný, skutočne srdcervúci moment na ceste s Ježišom? Uvedom si dnes, čo potrebuje Pán od teba, z Tvojho príbytku. Čo potrebuje od Teba drahý vyslaný učeník. Nezabúdaj, Pán to potrebuje!

Učeníci zažívajú neobyčajné: Niektorí poznajú Pána. Sú takí, ktorí sa pre Pánove potreby dokážu obetovať. Sú takí, ktorí i Tebe odovzdajú vlastné osliatko. Existuje človek, ktorý je schopný upustiť od vlastného a prenechať na slová učeníka. Kedy si sa naposledy odvolal na Majstra? Kedy si ako učeník priviedol Ježišovi účinný nástroj pre Jeho službu? Kedy si povedal Ježišovým učeníkom: „Vezmi si, pre účely Kristovo.“ Odovzdať osliatko, na ktorom ešte nikto nesedel. Darovať dnes Ježišovi nástroj, v ktorom ešte nikdy nepanoval. Vydať sa na cestu pre Ježiša, a to na cestu poslušnosti. Natiahnuť ruku smerom ku Kristovi, Ktorý ešte odo mňa nič nedostal, ale ja každodenne nepretržite prijímam Jeho dary. Takto poznali Krista v dedine pred Jeruzalemom. Takto dali na Jeho žiadosť. Takto Jeho slovo zapôsobilo v ich životoch. Zdieľali s Ním všetko. Učeníci zažijú to, že v momente prosby v mene Ježiša Krista, na Ježišovo slovo, na Ježišovu žiadosť sa všetko uvoľní, rozpustí, všetko sa vyrieši a nástroje, ktoré sa doteraz nepoužívali, sa stanú nástrojmi Kristovými. Dnes, na Kvetnú nedeľu, Pán práve TEBA hľadá. Pán práve to potrebuje, čo vlastníš TY. Ježišova prosba je jasná. Kristovo slovo volá: Pán to potrebuje. A ty sa pýtaš váhavo: „Čo ja mám, čo potrebuje práve môj Pán?“ Čo môžem dnes urobiť pre to, aby bol môj doteraz neužitočný nástroj užitočný a požehnaný v Jeho službách? Čo máš pripravené pre Pána? Ako prežívaš slovo Božie: „Pán to potrebuje!“ Môžeš odovzdať Kristovi všetko na použitie? Pre Jeho slovo a pre Jeho službu môžeš všetko uvoľniť a upustiť od toho, čo vlastníš? Kvetná nedeľa môže byť pre učeníkov skutočným stretnutím učeníkov, kde jeden prosí v mene Ježiša a druhý dáva všetko, čo Pán potrebuje. Nájdenie pravého spoločenstva a pravých učeníkov, ktorí už z myknutia oka vedia, Kristus náš je veľký Kráľ. Nadšenie je veľké. Jeruzalem sa pripravuje, ale Ježiš sedí iba na osliatku.

Nepochoduje v Jeruzaleme a necvála po Jeruzaleme na vznešenom koni, ale na ťažnom zvierati vstupuje do mesta. Výkriky prebúdajú Jeruzalem. Storočné túžby po slobode a sebecká vôľa vyhlasuje: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“ Sú to pravdivé slová, ale srdce a ústa nie sú v súlade. Srdcervúcim momentom pre Jeruzalem nie je nič iné ako túžba za prichádzajúcim Dávidovým kráľovstvom, ktoré sa má naplniť tu a teraz! Neexistuje žiadny iný spôsob, ako zrekonštruovať slávnú minulosť iba skrze Ježiša. Minulosť, ktorá bola zjavná v Dávidových dňoch. Chcem sa vrátiť do slávnej minulosti. Chcem a očakávam minulosť od Ježiša. Urobiť minulosť prítomnosťou. Koľko ľudí i dnes ešte kričí: „Slávna minulosť, keby bola naša.“ Pochmúrne pózy nahrádzajú slávnú minulosť. Nahraď vek, v ktorom naši otcovia žili hrdo a slobodne. Koľko kresťanov sa za to modlí? Pochovaná minulosť v našich srdciach. Prečo sa môj manžel nevráti ku mne? Prečo mama a otec nežijú ako kedysi? Prečo už nie sme skutočná rodina? Prečo necítim istotu a ochranu, ktorú som mal? Prečo už nechodíme do kostola tak často ako kedysi? Prečo mám v srdci len staré veci a vzdychám po prekrásnej minulosti? Prečo sa neviem modliť za budúcnosť, za Kristovu vec, za svoju rodinu, za manžela, za svojho chorého syna, za dcéru, za svojho trpiaceho manžela, za manželku, za tých, ktorí sú od mňa závislí a na ktorým i mne záleží? Prečo čakám na veľkú zmenu, ale potrebujem len vlastnú minulosť, to kráľovstvo, ktoré sa už nikdy nevráti? Kvetná nedeľa nie je oslavou romantickej minulosti, nie oslavou uschnutých ratolestí, ale sviatkom budúcnosti. Kvetná nedeľa by nemala znamenať slávnú minulosť, ale šťastnú budúcnosť, v ktorej je „Boh všetko vo všetkom.“ (IK 15,28) Ten, kto dnes prichádza, pretože chce späť svoju minulosť, je podobný davu v Jeruzaleme. Jeho plač je márný a nezmyselný. Je to iba zvuk v divočine. Je to len mohutné vrčanie nad vyschnutými kosťami, nie žiadosť oživených veriacich v Kristovi. Je to len nariekanie a neúslužná práca, nie pevné krédo nádeje. Kto s čistým srdcom a s pokorou vyznáva, že túži po Kristovej pomoci, túži po príchode Pána, skutočne prestiera na

cestu svoj plášť a zo srdca spieva: „Hosanna na výsostiach!“ Kto vie, že jeho budúcnosť, jeho súčasný život závisí od mocnej Kristovej pomoci, ten jeho meno požehná dnes a každý deň svojho života. Ježiš dnes nepovoláva zástup nadšencov v eufórii, ale tých, ktorí skutočne žijú a hovoria skrze Neho. Ježiš sa však radikálne rozchádza s ľudskými predstavami. Ježiš vošiel do chrámu. To nebolo to, čo očakávali. To nie je to, čo chceli. Očakávali, že zamieri rovno na slávny balkón, kde vyhlási: „Obnovím starú slávu a obnovím život svojho ľudu.“ Očakávalo sa, že všetko staré konečne zapadne na svoje miesto. Ježiš však neprišiel z miestnosti plnej artefaktov. Ježiš nikdy nerobí z našich životov múzeum a mauzóleum, kde by sme mohli uchovávať všetko, čo je krásne a dobré. Ježiš neprišiel skladovať, ale postaviť nový chrám z vlastného tela. Nechce splniť staré túžby, ale realizovať to, čo ešte len príde podľa vôle nebeského Otca. Návštevou chrámu uistil ľud, že sa začne niečo úplne iné. Kvetná nedeľa je začiatkom cesty utrpenia. Začiatok prezentácie obete. Pozerá sa na všetko, čo je v chráme. On neprichádza ako Kráľ, ale ako trpiaci služobník Pána (Iz 53). Ježiš nikdy neprijíma spoločenstvo s nadšeným zástupom, pretože musí plniť vôľu Toho, Ktorý Ho poslal. (Jn 5, 30) Ježiš sa im však sám nezdôveroval, [...] Sám totiž vedel, čo je v človeku." (Jn 2, 24-25)

Ježišov príchod do Jeruzalema je srdcervúci moment, ktorý nadišiel, no ale rýchlo sa vytratí. Ježiš odvrátil pohľad od kráľovstva a uvedomil si svoju službu. Všetkým dal na vedomie, čo príde. Pozeral sa na všetky veci v chráme, aby videl, čo Pán urobil pre tých, ktorých On skutočne miluje. Dnes nám Ježiš prostredníctvom Ježišovho konania zjavuje skutočný Boží plán. Ide do chrámu, všetko si prezerá. Miesto obete je nahradené Golgotou, teda Lebkou. (Mt 27,33) Boží plán do budúcnosti je bohatší ako naša minulosť a prítomnosť.

Napokon Ježiš nevstupuje do spoločenstva s nadšeným zástupom, ale vychádza do Betánie. Spolu s Dvanástimi odchádza z Jeruzalema. Prichádza tam, odkiaľ pochádza osliatko. Ide do svojho a k svojim, aby bol v spoločenstve so svojimi skutočnými bratmi a sestrami. S tými, ktorí v Neho veria a vedia, prečo prišiel.

Zapája tých, ktorí pochopili Jeho poslanie vo svojom živote. Pochopili účel jeho príchodu. Tí, ktorí videli Jeho zázraky a cítili Jeho silu. Ježiš chce mať dnes s tebou spoločenstvo. S nami, ktorí vieme, za akým účelom prišiel na túto zem. Opúšťa tých, ktorí nepoznajú Jeho cestu a obracajú sa k Nemu len kvôli moci, ale hľadá všetkých, ktorí plnia vôľu nebeského Otca. Si jeho skutočným brat, pravou sestrou a matkou? (Matúš 12,50) Amen.

Modlitba:

„Všetci, čo očakávate Hospodina, buďte silní a nech je pevné vaše srdce.“ (Ž 31,25)

„Skrze neho sme vierou získali aj prístup k milosti, v ktorej zostávame, a chválime sa nádejou na Božiu slávu.“ (R 5,2)

„Vyjdite z Babelu a ujdite z Chaldejska. Jasavým hlasom to oznamujte a hlásajte, rozneste to až do končín zeme, hovorte: „Hospodin vykúpil svojho služobníka Jákoba.“ (Iz 48,20)

„On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna.“ (Kol 1,13)

„Vystúpi a bude pášť mocou Hospodina a velebnosťou mena Hospodina, svojho Boha. Budú bývať bezpečne, lebo teraz bude veľký až po končiny zeme. On bude pokojom. Ak by prišla Asýria do našej krajiny a vstúpila by na našu pôdu, postavíme proti nej sedem pastierov a osem kniežat z ľudu.“ (Mich 5,3-4)

„Amen, amen, hovorím vám: Ak pšeničné zrno, ktoré padne do zeme, neodumrie, zostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život na tomto svete nenávidí, zachová si ho pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho Otec poctí.“ (Jn 12,24-25)

Modlitba Pánova

Ofera: „Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevôľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh.“ (IIK 9,7)

Požehnanie: „Zlož svoje starosti na Hospodina, on sa o teba postará. Nikdy nedopustí, aby sa spravodlivý sklátil.“ (Ž 55,23)

Pieseň: Chválospev č. 398:4: „Ó, náš Kráľu, čo kraľuješ nad verným...“